

Об барои ҳаёт

Ҳангоме ки мо ҷараёни маъмулии оби тозаро дар назар мегирем, мо ба натиҷаҳои нохостае вобаста ҳастем, ки шомили олудагӣ ва истифодаи аз ҳад зиёди манбаъҳои дастрас мебошад.

Боришоти барфу борон дар кӯҳҳо, пирияхҳо ва чашмаҳо сарчашмаҳои гаронбаҳои оби мо мебошанд.

Ҳайвоноти парваришӣ аз об вобаста мебошанд, вале обҳои пасмонда аз заминҳои кишоварзӣ метавонанд бо худ партовҳои ҳайвонот ва маводҳои кимиёвиро бибаранд ва таъминоти оби моро олуда созанд.

Шустани мошинҳои худ дар дарё ё чашма боис мешавад, ки рағван ва маводи кимиёвӣ ба манбаъҳои об омехта шаванд.

Тағйири иқлим гардиши обро халалдор мекунад ва ба таъминоти оби мо аз роҳҳои гуногун таъсир мерасонад - об шудани пирияхҳо, тағйири бориши борону барф, тағйири замони ҷараёни об аз кӯҳҳо ва чизҳои дигар.

Оби олуда ба маводи кимиёвӣ ё бактерия мо ва махсусан кӯдакони хурдсолро бемор мекунад. Кӯдакон дар дараҷаи баланди хатар барои саломати худ қарор доранд.

Дар банақшагирии муштарак ва мубоҳисаи боз мумкин аст ҳамаи тарафҳои манфиатдор ҷалб карда шаванд ва дар натиҷа идеяҳои гуногун барои ҳалли масъалаҳо ба вуҷуд меоянд.

Об аз манбаъҳои кушода – дарёҳо ва каналҳо – бояд пеш аз нӯшидани одамон ё ҳайвонот безарар гардонида шаванд.

